

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Alerguș Constantin, Stratulat Galina, Druță Ion și Ghervas Maria,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Zubcu IvanXxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx,
originar și domiciliat în xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 27.06.2013 – 23.12.2013 (prima instanță);
2. 23.01.2014 - 01.04.2014 (instanța de apel);
3. 03.07.2014 - 14.10.2014 (instanța de recurs ordinar);
4. 18.11.2014 – 02.04.2015 (instanța de apel);
5. 27.04.2015 - 18.11.2015 (prima instanță);
6. 10.12.2015 - 25.11.2016 (instanța de apel);
7. 01.02.2017 - 13.06.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 23 decembrie 2013, pronunțată în baza prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Zubcu Ivan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Zubcu Ivan la 22 noiembrie 2012, pe la orele 8.00, aflându-se la domiciliul său în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, opunând rezistență pentru a fi adus forțat la Procuratura Nisporeni de către inspectorul poliției criminale a CPR Nisporeni Bocan Ion și ofițerul operativ de sector a CPR Nisporeni Andronache Igor, intenționat, cu scopul de a-l omorî pe Bocan Ion i-a aplicat acestuia o lovitură cu toporul pe o traiectorie verticală de sus în jos în direcția capului, însă deoarece Bocan Ion a blocat lovitura cu mâna, Zubcu Ivan nu și-a putut duce intenția pînă la capăt, cauzându-i părții vătămate în urma loviturii cu toporul leziuni

corporale sub formă de plagă în 1/3 proximală (de sus) a antebrațului drept, cu lezarea țesuturilor moi și nervului radial, care se califică ca vătămări corporale medii care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 de zile.

Astfel, prin acțiunile sale Zubcu Ivan a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal - tentativă de omor a unei persoane, în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- **inculpatul Zubcu Ivan**, care a solicitat rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie recalificate și reîncadrate acțiunile sale pe art. 152 Cod penal, cu aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

- **avocatul Tufan Aliona în numele inculpatului Zubcu Ivan**, a solicitat dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

- **avocatul Dudulica Liubomir în interesele inculpatului Zubcu Ivan**, prin suplimentul la cererea de apel a solicitat dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014 au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Zubcu Ivan și apelul avocatului Tufan Aliona în numele inculpatului și menținută sentința fără careva modificări.

4.1. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, încadrând just acțiunile inculpatului în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal și corect stabilindu-i acestuia pedeapsa prin prisma art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare:

- **inculpatul**, care a solicitat casarea hotărârilor, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri cu recalificarea acțiunilor sale din art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în art. 287 alin.(1) sau art.346 alin. (1) Cod penal.

- **avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului**, invocând temeii de drept prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 14 octombrie 2014, au fost admise recursurile ordinare declarate de inculpat și avocatul acestuia, Liubomir Dudulica, casată decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2014 și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2015, au fost admise apelurile avocaților Tufan Aliona, Dudulica Liubomir și al inculpatului Zubcu Ivan, casată sentința Judecătoriei Nisporeni din 23 decembrie 2013 și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. Prin sentința Judecătoriei Nisporeni din 18 noiembrie 2015, Zubco Ivan a fost

recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

9. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că inculpatul Zubco Ivan, la 22 noiembrie 2012, pe la orele 8.30, aflându-se la domiciliul său în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, opunând rezistență pentru a fi adus forțat la Procuratura Nisporeni de către inspectorul poliției criminale a CPR Nisporeni Bocan Ion și ofițerul operativ de sector a CPR Nisporeni Andronache Igor, avînd scopul vătămării intenționate a integrității corporale, i-a aplicat lui Bocan Ion o lovitură cu un topor, pe o traiectorie verticală de sus în jos în direcția corpului, la care Bocan Ion a blocat lovitură cu mîna, în urma căreia părții vătămate i-a fost cauzată o plagă în 1/3 proximală (de sus) a antebrațului drept, cu lezarea țesuturilor moi și a nervului radial, leziuni corporale care se califică potrivit raportului de expertiză medico-legală suplimentară Nr. 09 D, din 20 februarie 2013, ca vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 zile.

10. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, legalitatea și temeinicia acesteia a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Zubco Ivan să fie condamnat pe art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 12 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, invocînd următoarele motive:

- nu a fost efectuată o apreciere corespunzătoare declarațiilor părții vătămate Bocan Ion, care a declarat că Zubcu Ivan avea un comportament agresiv, circumstanță care este dedusă și din faptul că discuțiile au avut loc peste gardul făptuitorului;

- instanța nu a reflectat în calificarea faptei, circumstanțele stabilite și anume amenințările adresate de către Zubcu Ivan polițiștilor că în cazul în care vor intra în ogradă ”*va da cu bârdița în cap*”, circumstanțe confirmate și prin declarațiile martorului Andronachi Igor;

- nu s-a dat apreciere declarațiilor martorului Andronachi Igor, care în ședința de judecată a declarat că Zubcu Ivan a avertizat că în cazul cînd cineva din polițiști va intra în ogradă să-l ia cu forța, acela v-a fi omorît;

- caracterul veridic al amenințărilor adresate părții vătămate este demonstrat și prin faptul că Bocan Ion a ales să pătrundă în gospodăria lui Zubcu Ivan printr-o parte laterală a ogrăzii, în prealabil discutînd cu Andronachi Igor că acesta sa-i distragă atenția făptuitorului, astfel încercînd a evita eventualele acțiuni agresive ale făptuitorului;

- Zubcu Ivan a aplicat lovitură cu tăișul toporului, fapt ce demonstrează clar intenția directă a acestuia, ori în cazul în care el dorea producerea unor leziuni corporale, putea aplica lovitură și cu alte părți ale obiectului folosit;

- instanța de judecată nu a oferit o apreciere corespunzătoare faptului că, după aplicarea lovituri Zubcu Ivan a scăpat din mîna toporul și a intenționat a-l lua din nou în mîna, însă a fost împiedicat de către Bocan Ion care la imobilizat, fapt care nu i-a permis să aplice alte lovituri.

11. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2016, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără careva modificări.

12. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, încadrând just acțiunile inculpatului Zubcu Ivan în baza art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal și corect stabilindu-i acestuia pedeapsa.

Instanța de apel a menționat că soluția instanței de fond se bazează pe următoarele probe: declarațiile părții vătămate Bocan Ion; declarațiile martorilor Andronachi Igor, Iușceac Maria, Costachi Lucia, Mamaliga Victor, Paladi Nina, precum și pe probele scrise ale cauzei penale, cum ar fi:

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 22 noiembrie 2012, efectuat la domiciliul lui Zubcu Ivan, în cadrul căreia a fost ridicat un topor metalic cu mâner din lemn și un baston din lemn cu lungimea de 1,59 metri;

- procesul - verbal de examinare a obiectelor corpuri delict: scurta sportivă de culoare neagră și vesta sportivă de culoare albastră, predate benevol de Bocan Ion;

- raportul de expertiză medico-legală suplimentară nr. 09 D din 20 octombrie 2013, prin care s-a stabilit că la Bocan Ion, conform fisei medicale de ambulator, s-a depistat plaga în 1/3 de sus a antebratului drept cu lezarea țesuturilor moi și nervului radial ce se confirmă cu date clinice și paraclinice, care au putut surveni în urma loviturii cu un obiect tăietor care putea fi lama unui topor, posibil la timpul și împrejurările indicate și se califică ca vătămări corporale medii, care provoacă dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 de zile.

Astfel, instanța de apel a conchis că din materialele cauzei rezultă că inculpatul nu a avut intenție directă de a-l omorî pe Bocan Ion.

De asemenea, instanța a menționat că din declarațiile inculpatului, care a relatat: „*că v-a da cu bărdița în cap celui care v-a intra în ograda sa*” și aplicarea de către inculpat a toporului și anume a părții tăioase, confirmă intenția lui de a lovi pe cel care-l va lua cu forța la organele de poliție.

Totodată, instanța de apel a menționat că inculpatul a acționat întru apărarea domiciliului său de polițiștii care insistau să intre forțat în ograda sa.

În acest sens, instanța de apel a constatat că intenția directă de a provoca moartea părții vătămate Bocan Ion, nu a fost prezentă în acțiunile lui Zubcu Ivan.

Astfel, instanța de apel a reținut că în situația creată, este dovedită doar o intenție indirectă a lui Zubcu Ivan, iar în prezența unei asemenea intenției indirecte, făptuitorul urmează să răspundă pentru dauna cauzată de facto, adică pentru vătămarea integrității corporale. Tentativa de omor este posibilă doar cu intenție directă.

Totodată, din materialele cauzei, nu rezultă că Zubcu Ivan ar fi avut un motiv anume pentru care ar fi urmărit scopul de omucidere. Însă motivul și scopul omorului, chiar și atunci cind nu sunt semne obligatorii ale laturii subiective, necesită a fi stabilite în fiecare caz aparte în cadrul calificării, deoarece acest fapt are importanță la individualizarea răspunderii și pedepsei penale.

Astfel, instanța de apel a statuat că sentința este legală și întemeiată, iar apelul

este nefondat și pasibil de a fi respins, iar reeducarea și corectarea lui Zubco Ivan este posibilă doar prin aplicarea față de ultimul a pedepsei cu suspendarea condiționată a acestuia.

13. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel procurorul Scutelnic Cătălin a declarat recurs ordinar, prin care solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, cu trimiterea cauzei la rejudecare.

Recurentul susține că instanța de apel a admis erorile de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, dat fiind că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

De asemenea, instanța de apel nu a îndeplinit cu strictețe prevederile legii, precum și explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție date la pct. 14) al Hotărârii nr.22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordin de apel”, din sensul cărora rezultă că nerespectarea acestor cerințe ale legii echivalează cu nerezolvarea fondului apelului, fapt ce atrage după sine casarea deciziei instanței de apel.

Procurorul susține că, vinovăția inculpatului în baza art. 27, 145 alin.(2) lit. d) Cod penal a fost demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate de instanțe, care au fost considerate ca fiind admisibile, iar ulterior apreciate în mod general și vădit tendențios.

Recurentul susține că instanța de apel, la adoptarea soluției, s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului, care a insistat că nu ar fi avut intenție de a-l omorî pe Bocan Ion.

Atât instanța de apel, cât și instanța de fond, în movitarea soluției de recalificare, au motivat că în acțiunile lui Zubcu Ivan nu s-a constatat intenția de lipsire de viață a victimei, ci intenția de vătămare corporală, neglijând astfel probele cercetate în instanța de judecată.

În continuare, recurentul afirmă că, instanțele de judecată nu au efectuat o apreciere corespunzătoare a declarațiilor părții vătămate Bocan Ion, care a declarat că Zubcu Ion avea un comportament agresiv, circumstanță care este dedusă și din faptul că discuțiile au avut loc peste gardul făptuitorului.

Instanța nu a reflectat în calificarea faptei, circumstanțele stabilite și anume amenințările adresate de către Zubcu Ivan polițiștilor că în cazul în care vor intra în ogradă ”*va da cu bărdița în cap*”, circumstanțe confirmate și prin declarațiile martorului Andronachi Igor.

Mai mult, faptul că Zubcu Ivan a aplicat lovitura cu tăișul toporului, demonstrează clar intenția directă a acestuia, ori în cazul în care el dorea producerea unor leziuni corporale, putea aplica lovitura și cu alte părți ale obiectului folosit.

De asemenea, instanța de judecată nu a oferit o apreciere corespunzătoare faptului că, după aplicarea lovituri Zubcu Ivan a scăpat din mână toporul și a intenționat a-l lua din nou în mână, însă a fost împiedicat de către Bocan Ion care la imobilizat, fapt care nu i-a permis să aplice alte lovituri.

14. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, consideră că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Totodată instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârile atacate și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate și administrate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, *dacă infracțiunea a fost corect calificată*, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Drept temei pentru declararea recursului ordinar, procurorul a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că decizia instanței de apel se contestă prin prisma temeiurilor de recurs invocate și menționate supra, invocându-se faptul, că în rezultatul evaluării incorecte a probelor administrate la caz, instanța de apel nu a indicat motivele pertinente pentru menținerea recalificării efectuate de către prima instanță a acțiunilor inculpatului din prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în cele ale art.

152 alin. (2) lit. d) Cod penal, astfel sau confirmat temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

În acest context, reieșind din materialele cauzei penale, instanța de recurs reține, că Zubcu Ivan de către organul de urmărire penală a fost învinuit, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal – tentativă de omor a unei persoane, în legătură cu îndeplinirea de către victimă a obligațiilor de serviciu, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul, însă prima instanță a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. d) în cele ale art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal – vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății, acțiune săvârșită asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu sau obștești, concluzie menținută și de către instanța de apel.

Astfel, decizia instanței de apel va fi analizată de către Colegiu penal lărgit, în cumul cu sentința primei instanțe.

În acest context, Colegiul penal lărgit remarcă concluzia primei instanțe care a fost menținută de către instanța de apel, privind reîncadrarea acțiunilor lui Zubcu Ivan din prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în cele ale art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal: „*În ședința de judecată nu s-a demonstrat intenția directă a inculpatului a tentativei de omor (...) Reieșind din faptul cum inculpatul a aplicat lovitura în direcția corpului, obiectul utilizat – cu toporul, localizarea loviturii – brațul părții vătămate, care nu este un organ vital, prin urmare nu putea cauza decesul părții vătămate*”.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că motivarea concluziei de menținere a sentinței redată în decizia contestată, unde se invocă că: „*Instanța de fond în opinia Curții, a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor inculpatului și just a decis în privința sancțiunii lui Zubcu Ivan pe art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, făcând trimitere la probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată și prevederile legale în acest sens(...)*În situația creată, este dovedită doar o intenție indirectă a lui Zubcu Ivan...” este insuficientă, nefiind aduse careva argumente plauzibile în susținerea acestei concluzii, or acuzatorul de stat în apelul declarat a contestat sentința sub aspectul ilegalității acesteia în partea reîncadrării acțiunilor lui Zubcu Ivan din prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal în cele ale art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, considerând că instanța n-a apreciat corect probele prezentate în sprijinul învinuirii.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel în motivarea deciziei nu s-a pronunțat asupra probelor administrate și cercetate, cu o argumentare clară în acest sens, ci doar a enumerat probele fără a reda conținutul acestora și fără a evalua fiecare probă în parte și toate în cumul, fără a indica motivele pe care se întemeiază soluția.

La acest capitol, Colegiul penal lărgit ține să menționeze că judecând apelul instanța de apel nu se poate limita doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, ci urmează să examineze și să

supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelanți, respectând prevederile legale enunțate anterior.

Tot aici urmează a fi remarcat și faptul, că instanța nu a analizat nici comportamentul inculpatului până la săvârșirea faptei, or din declarațiile părții vătămate rezultă clar că „*Zubcu Ivan le-a zis că dacă îl vor lua silit le v-a da cu bărdița în cap*” și aplicarea de către inculpat a toporului și anume a părții tăioase în direcția capului a polițistului Bocan Ion.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit consideră, că în speță instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, nu a cercetat în deplină măsură cumulul de probe, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanțele de fond și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature, privind recalificarea acțiunilor inculpatului de la prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. d) Cod penal la cele ale art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs constată, că instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor lui Zubcu Ivan în coroborare cu probele administrate, pe care urma să le aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora (art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală). Contrar acestor stricte prevederi legale, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra probelor administrate și cercetate, ci doar a enumerat probele fără a înțelege conținutul acestora, fără a se pronunța pe motivele apelului declarat de procuror, referitor la netemeinicia concluziei instanței de fond privind necesitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului din prevederile art. 27, 145 alin. (2) lit. d) în cele ale art. 152 alin. (2) lit. d) Cod penal, fără a descrie, analiza și motiva convingător, concluzia sa în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel a ignorat probele decisive, cum sunt declarațiile părții vătămate din instanța de apel Bocan Ion (f.d.199, vol. II), martorului Andronachi Igor (f.d. 125, vol. II), care permanent au declarat că lovitura cu tăișul toporului a fost îndreptată în direcția capului lui Bocan Ion și nu în direcția corpului cum e constatat eronat în sentință, care a fost pripit menținută prin decizia din 25.11.2016.

Însăși, inculpatul la urmărirea penală, fiind interogat în calitate de bănuit (f.d. 24 verso, vol. I) declară, că ia atenționat pe polițiști că „*dau cu bărdița în cap*”.

În contextul dat, Colegiul penal lărgit consideră că decizia instanței de apel suferă de insuficiență în partea motivării soluției, fiind ignorate probele decisive.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide că în prezenta speță și-au găsit confirmare temeiurile pentru recurs invocate de recurent și prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece aceste erori nu pot fi corectate de instanța de recurs.

Prin urmare, încălcările enunțate determină, incontestabil, Colegiul penal lărgit să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată, unde instanța de apel, urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului și să verifice corectitudinea încadrării juridice a acțiunilor acestuia în coroborare cu probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le evalueze convenit cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate și toate în ansamblu, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 414, 417, 419 Cod de procedură penală.

15. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2016, în cauză penală privindu-l pe **Zubcu Ivan XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 29 iunie 2017.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Alerguș Constantin

Stratulat Galina

Druță Ion

Ghervas Maria